

[Alvilda Larsen.]

det vil jeg gerne understrege her — er vi enige med praktisk talt alle de mennesker, der har med byggeri at gøre i dag; vi er enige med alle de folk, der sidder i boligforeningerne, og jeg tror nok, at den højtærede minister og socialdemokratiet kender disse folk bedre, end jeg gør det. Vi er enige med alle disse mennesker, ligesom vi med vort forslag varetager de boligsøgendes interesser, derom er der ingen tvivl, og hvis den højtærede minister vil betegne det som en typisk kommunistisk optræden og et typisk kommunistisk forslag at fremsætte forslag til ændringer, som vil betyde en hjælp til de mennesker, der ingen boliger har i dag, så er vi stolte af at få hæftet en sådan betegnelse på os.

Jeg vil henvise til den forhandling, der fandt sted den 14. juni på repræsentantskabsmødet i almennyttigt boligbyggeris organisation. Hvad blev der her sagt om de ændringer, der er sket med byggestøtte-loven? Man sagde rent ud, at forudsætningerne for boligbyggeriet i dag er totalt ændret. Der henvistes til, at da rigsdagen gennemførte byggestøtteloven af 1946, sigtede man på i det nye byggeri at opretholde lejeniveauet fra 1939. Det nævntes, at det i majforslaget af 1954 var tanken at søge en stabilisering af lejen på 1950-niveauet. I den byggestøttelov, som gennemførtes den 14. april i år — den, som jeg altså stiller ændringsforslag til — sigtes der, sagde man på repræsentantskabsmødet, ikke engang på at fastholde det lejeniveau, man efterhånden er nået op på, og som for det sociale byggeris vedkommende repræsenterer en fordobling i forhold til 1939-niveauet. Der er nu opstillet en tidstabel for afvikling over et kort åremål af driftstilskudsordningen for det byggeri, der opføres i henhold til loven. Følges denne tidstabel, må almennyttigt boligbyggeri, der får lån efter loven, forudse lejeforhøjelser i årene 1957—1974 på 13—14 kr. pr. m² etageareal, hvorved lejen vil nå op på det tredobbelte af, hvad den var i 1939. Hertil kommer så yderligere lejefor-

højelser, der vil blive på adskillige kroner pr. m² etageareal, når fritagelserne for bygningsskatter til stat og kommune ophører senest 22 år efter det pågældende byggeris fuldførelse.

Boligforeningernes folk, blev der sagt på dette repræsentantskabsmøde — og dem kender den højtærede minister og socialdemokratiet bedre end jeg — er dybt skuffede over loven og regner med, at den må tages op til revision i positiv retning inden sit udløb om 4 år, idet dens virkninger vedrørende boligbyggeriets omfang og fordeling næppe vil vise sig socialt acceptable.

Der fremkom endvidere på repræsentantskabsmødet sådanne ord som, at der findes boligforeningsfolk, som på kredsmøder landet over har filosoferet sig frem til den opfattelse, at prisen for at have en mindretalsregering her i landet for tiden synes at være den, at regeringen må føre oppositionens politik i stærkere grad, end denne, hvis den selv havde regeringsmagten, ville være i stand til at gøre det. Det er forståeligt, at sådanne opfattelser trives livligt, eftersom boligpolitikken: flere og billigere boliger, stod i centrum, da kampen om regeringsmagten sidst var akut.

Endvidere havde man på repræsentantskabsmødet et par ord til de borgerlige partier. Man spurgte: Kan et borgerligt flertal virkelig glæde sig over en liberalisering, hvis den tvinger os til at arbejde for ligegyldige luksusvarer til et mindretal i stedet for boliger til alle?

At meningerne blandt folk, der beskæftiger sig med byggeri og fremskaffelse af boliger til befolkningen, og iøvrigt også blandt socialdemokratiske tillidsmænd ikke er delte, synes jeg de før omtalte henvendelser er tydelige tegn på.

Yderligere føler jeg trang til at henvise til et referat i „Aften-Posten“ i Viborg fra den 24. oktober indeholdende bl. a. en tale, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen holdt på et møde, som amtssammenslutningen af socialdemokratiske kommunale tillidsmænd fra by og land derovre holdt i Viborg-